

2 Kr 15,27-31
Pekach král Izraelský

1. čtení: 2. Kr 6,1-7 ... Vykřikl a zvolal: "Ach, můj pane, je vypůjčená!" ...

kázání: 2Kr 15,27-31 ...Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. ...

Bratři a sestry,

jsou v Bibli příběhy, velké příběhy, které známe. Některé známe od dětství, protože stojí za to je vyprávět. V těch příbězích vystupují postavy, o kterých stojí za to mluvit. Jsou to staré příběhy o lidech, kteří žili tak dávno, tak daleko, v tak jiném světě...a přece se nás dotýkají. A pak jsou v Bibli malé příběhy, o kterých se moc nemluví. Drobné zmínky o něčem malém, co ale dokáže i dnes proměnit život člověka. A pak jsou v Bibli zmínky o lidech, na které se zapomělo. A mně je vždycky líto těch, na které se zapomene. A tak jsem se dnes rozhodl kázat o Pekachovi. Možná jsem vůbec první farář na světě, který bude kázat, nebo se o to alespoň pokusí, o izraelském králi Pekachovi. Takže možná historická chvíle. Už jste o něm někdy slyšeli? Ne? To je škoda. Píše se o něm v Bibli. Až se Vás někdo zeptá, o čem bylo dnešní kázání, řekněte: o králi Pekachovi.

Tak tedy, kázání o Pekachovi, synu Remaljášovu.

.....
Už mlčím docela dlouho. Měl bych asi něco říci. Jsem přeci jenom farář, jsem placený od mluvení. Tak já něco řeknu, kdyby se Vás náhodou někdo ptal, co ten farář v tom kázání o Pekachovi říkal. Takže: NIC.

Konec kázání o Pekachovi, králi, který kraloval nad Izraelem 20 let.

20 let. 20 let kralování. Žádný český (československý) prezident takhle dlouho neúřadoval. Nejdéle byl v úřadu T.G.Masaryk. 17 let a 30 dní. 20 let je dlouhá doba. Tak jakto, že o něm není co říci? Vždyť to nebyl bezvýznamný člověk. Byl králem. 20 let. A není o něm co říci.

Bible říká poue: Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. To jako, že dělal špatné věci? No jasně, že dělal taky špatné věci. Jako všichni lidé. Stejně jako všichni ti velcí hrdinové těch velikých příběhů, které ale tak rádi posloucháme. Všichni lidé dělají zlé věci. Když ale Bible mluví o Izraelských králích a řekne, že se dopouštěli toho, co je zlé v očích Hospodinových, má na mysli jednu konkrétní věc. Nevěřili Pánu Bohu. A místo toho sloužili jiným bohům.

Dnes někoho napadne: No a co? Každý ať si věří, čemu chce. Jo. Ale ne, pokud jsi králem Izraele, Božího lidu. To máš totiž zodpovědnost za celý lid a Tvoje víra se stává modelem víry ostatních. Ať chceš nebo ne. Nikdo nedůvěřuje Bohu jen sám pro sebe. Každý, komu byl svěřen dar víry, je zodpovědný ve své víře za všechny, kteří mu byli svěřeni. A holt izrael byl Boží lid, byl Jeho. Proto si nemohl věřit, komu chtěl, sloužit, komu chtěl. Bůh sám totiž rozhodl, že právě na téhle jedině věci bude záležet budoucnost celého lidu. Na tom, zda budou důvěřovat Pánu Bohu. A král na prvním místě.

Ale i tak, když se dopouštěl toho, co je zlé v očích Hospodinových, nevěřil mu, jakto, že tam o něm toho není víc? Vždyť stejně to měli skoro všichni ti izraelští králové před ním. V podstatě žádný z nich Pánu Bohu úplně nevěřil. A většina vůbec. Dokonce i v tomhle byl jen další v řadě. Další, o kterém není co říci. Možná, že se taky těch 20 let flákal. Jako že těch nedělal nic. Ale jo, dělal. Z pár dalších míst v Bibli se občas něco dovíte. Bojoval, vedl války, vyhrával a prohrával. Jistěže těch 20 let musel něco dělat. To království fungovalo. Nezhroutilo se. A přece o něm není, co říci.

Je to divný dějepis, ta Bible. 6. nejdéle vládnoucí král nad Izraelem a nedovíte se nic než to, že nevěřil Pánu Bohu. Napadlo mě, že to prostě nebyl historicky, politicky, ekonomicky a já nevím jak ještě..že prostě nebyl důležitý. A když sepisovali ty Izraelské dějiny, v bibli se tyto dějiny jmenují Knihy Samuelovy a Knihy Královské, že jim to prostě nestálo za ten pergamen nebo papyrus nebo na co to tehdy psali. Každopádně tehdy psát, to nebylo jako dneska. To bylo drahý. To se muselo zvažovat každé slovo, jestli stojí za to napsat. A holt Pekach za to asi nestál. Bylo důležitější zapsat důležitější věci. Třeba, hmmm, třeba to, co

jsme slyšeli v prvním čtení. To je totiž z té samé biblické knihy jen o pár stránek dřív. Příběh o tom, jak jeden nešikovnej kluk ztratí sekeru. A tohle za vyprávění stojí. To stojí za zapisování. Jak je nějaký kluk nemehlo. To je pro biblický dějepis důležitější, hodnotnější, než 20 let kralování Pekacha. Dokonce se dovídáme, co to nemehlo, když tu sekeru ztratilo, řeklo. Řeklo: *Vykřikl a zvolal: "Ach, můj pane, je vypůjčená!"* Chápete to? Těm biblickým pisatelům bylo důležitější pro příští generace zapsat tohle: Ach můj Pane, je vypůjčená. Víte, která Pekachova slova za těch jeho 20 let kralování stála za zapsání? Žádná. Nedovíme se jediné slovo, které Pekach řekl za 20 let kralování.

Je divný ten biblický dějepis. Taky se tam píše, že *O ostatních příbězích Pekachových, o všem, co konal, se píše v Knize letopisů králů izraelských.* Takže existovaly i jiné knihy o dějepise. Asi aby se tehdy děcka měly co učit ve škole. Znáte to, 1212 – Zlatá bula sicilská. 735 př.n.l. - Růžová bula Pekachova. Výborně, máš jedničku, sednout. Čert to vem. 20 let Pekachova kralování a všechny učebnice o něm zmizeli. Čert to vem. Není to důležité. To jediné důležité bylo, že *Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích.* A jsou ještě jiné knihy. Je také kniha, kterou píše Bůh ve své paměti. Tam bychom asi našli všechno. Bible je ale tím, co je důležité pro náš život, pro naši víru.

Dobře, a co teda my s tím. Jistěže nejsme králové. Jistěže JSME králové. V Bibli se to píše. Každý z Vás, kdo dostal dar víry a byl pokřtěn, je v Božích očích král, prorok i kněz. Takže...ano, Ty svou vírou zodpovídáš za všechny okolo Tebe. Zy všechny, kteří Ti bili svěřeni. Spousta těch, o kterých ani nevíš. Tak dopřic ať je o čem psát. Ať ještě za 2000 let je co vyprávět. O Tobě, o tvójí důvěře, o tvých slovech. A pamatuj, větší cenu než 20 let vládnoucí král má v Božích očích nemehlo, který ani neudrží sekeru, ale dokáže říci tu památnou větu: *"Ach, můj pane, je vypůjčená!"*

Jedna jediná Tvoje věta, jedno jediné Tvoje slovo vyslovené v pravý čas může změnit svět. Tak se ukaž.

Amen